

OPEN FORUM

Een uitgave van de CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid

Colofon

<http://www.cda.nl/Basisgroep-Sociale-Zekerheid>

Nummer 64

Oktober/november 2017

Vertrouwen in de toekomst

Regeerakkoord 2017 – 2021

VVD, CDA, D66 en ChristenUnie

Bestuur Basisgroep

Arend Jansen, voorzitter
Maarten Tromplaan 83
7393 KK Twello
0571 275 612
06 5066 6601
Arend_jansen@hetnet.nl

Louis Flapper, wnd. secretaris
l.flapper@planet.nl

Nico van Jaarsveld, algemeen-adjunct/
Penningmeester
A Diepenbrocksingel 30
2353 KP Leiderdorp
071 5414250
nicovanjaarsveld@ziggo.nl

Redactie Open Forum
Fred Mosk, eindredacteur
06 1018 5794
f.mosk@zonnet.nl

Madeline Andringa, bestuurslid
Tak van Poortvlietstraat 99a
3317 JS Dordrecht
078 6317861

Open Forum verschijnt twee keer per jaar op papier en digitaal (voorafgaand aan de reguliere CDA-congressen). Daarnaast geeft de Basisgroep maandelijks een digitale ***Open Forum Nieuwsbrief*** uit. Wilt u dat ***Open Forum*** en de ***Open Forum Nieuwsbrief*** aan u toegezonden worden dan kunt u dat melden bij het secretariaat van de ***CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid***: l.flapper@planet.nl.

Met onze activiteiten, onze inspirerende en positief kritische rol, maar ook met onze bladen, willen we binnen het CDA een rol van betekenis blijven vervullen. Heden ten dage is deze meer dan wenselijk en verdient de Basisgroep bijzondere aandacht.

Uw financiële bijdrage is meer dan welkom. 80% van onze uitgaven zijn de reiskosten van de leden naar bijeenkomsten, omdat de meesten dat zelf niet kunnen betalen. Uw bijdrage maakt het mogelijk dat de Basisgroep vaker bijeen kan komen, dat meer mensen lid kunnen worden, werkgroepen kunnen functioneren, enz.. Deze extra bijeenkomsten zijn des te harder nodig omdat de kloof tussen arm en rijk en kansarm en kansrijk de laatste decennia alleen maar is toe genomen en wij als Basisgroep in het CDA hun stem willen zijn. Daarom is uw financiële bijdrage zo welkom. Deze kunt u overmaken op rekeningnummer **IBAN NL 87 RABO 0144 0570 69** op naam van CDA-Basisgroep Sociale Zekerheid o.v.v. donatie. Wij danken u bij voorbaat voor iedere bijdrage groot en klein.

Inhoudsopgave

<u>Voorwoord</u>	3
<u>Het wel en wee van de Staat der Nederlanden</u>	4
<u>Onzekerheden: verdelen naar draagkracht</u>	6
<u>Commentaar</u>	8
<u>Toch nog even het asielbeleid</u>	10
<u>Samenhang in beleid</u>	11
<u>CDA Basisgroep Sociale Zekerheid zoekt een nieuwe voorzitter</u>	13

The logo consists of the letters 'CDA' in a large, bold, green font with a slight 3D effect and shadow. To the right of 'CDA' are the letters 'BSZ' in a smaller, bold, orange font, also with a slight 3D effect and shadow.

Voorwoord

Hierbij treft u weer een CDA congres editie aan van Open Forum, de Nieuwsbrief van de Basisgroep Sociale Zekerheid CDA. Uiteraard staat deze editie in het teken van het coalitie akkoord. En, zoals u van ons mag verwachten, zijn er diverse kritische kanttekeningen te lezen.

Natuurlijk begrijpen ook wij dat het vormen van een coalitie een kwestie is van geven en nemen. Ook wij zijn van mening dat je de nieuwe coalitie een kans moet geven om Nederland door te geven aan een volgende generatie. Toch zal de Basisgroep tijdens het congres zeker de aandacht vragen voor een aantal belangrijke onderwerpen die de mensen aan de onderkant van de samenleving zullen raken.

Ik hoop dat u met deze nieuwsbrief inspiratie zult opdoen om niet alleen op rijksniveau, maar nog meer op gemeentelijk niveau te werken aan de armoedebestrijding. Sinds de deregulering hebben vooral gemeenten sleutels in handen om voor deze groep in de samenleving iets te doen. Vooral op het gebied van schuldhulpverlening is er nog veel te verbeteren.

Fred Mosk

Het wel en wee van de Staat der Nederlanden

De basisgroep heeft op het laatste congres gepleit om de AOW-leeftijd voor zware beroepen te verlagen, dat is niet gelukt. Ook de toekomstige regering ziet daar geen mogelijkheid toe. Zal wel te duur zijn. Vakbonden en werkgevers zijn er wel een voorstander van, onder zware beroepen wordt dan meestal verstaan fysiek zwaar werk en dat is logisch. Als je jong aan het werk gaat in een fysiek zwaar beroep, krijg je daar vaak boven de vijftig jaar last van. Je zal maar in kruipruimtes moeten werken of op de schop staan, of op de knieën liggen. Kamerleden hebben voorgesteld om voor die mensen die er last van krijgen omscholingscursussen te geven. Maar de vraag is dan op welke leeftijd en in welke bedrijfstak. En is dat werk er dan wel voor mensen die op leeftijd zijn. Een paar weken geleden stond er in de krant dat de instroom in de WIA weer toeneemt. De politiek kan wel proberen het uit te bannen, maar de praktijk is vaak toch sterker.

Eindelijk komt er beweging in de problematiek van de schuldhulpverlening. Publieke instanties gaan samen wat doen aan het schulden innen. Uitgangspunt daarbij wordt: de persoonlijke omstandigheden. Of zoals onder andere Erik de Ridder, CDA-wethouder in Tilburg, en René Peters, oud wethouder en nu Tweede Kamerlid, zeggen: niet het systeem maar de mens moet uitgangspunt zijn. Nu weten de insiders dat de overheid zelf een van de grootste boosdoeners is in deze wereld van schulden en uitzichtloosheid. De publieke instanties die dit plan opperen zijn Centraal Justitie Incassobureau, Sociale Verzekeringsbank, en CAK (wanbetalersregeling zorgverzekeringswet en eigen bijdrage WMO) en de Belastingdienst en DUO-studiefinanciering. Die gaan als één front optreden om

de schuldenproblematiek terug te dringen. Of zoals ze zeggen: de overheid als veelkoppig monster moet verleden tijd zijn. Het werd ook tijd. Met name de deurwaarders en de bewindvoerders moeten aan banden worden gelegd. Rekeningen van deurwaarders bij niet-betalen gaan twee, driemaal binnen de kortste keren over de kop. Dat zelfde geldt voor vorderingen van de overheid. Soms buiten de schuld van de cliënt om. En het woord fraude ligt dan al gauw voor de hand, terwijl het vaak gewoon vergeten is of het niet snappen. Eén op de tien huishoudens heeft problematische schulden. Als je dat doorrekent is dat een onvoorstelbaar aantal huishoudens. Je kunt wel stellen dat de overheden hierin tekort zijn geschoten.

In het nu voorliggende regeerakkoord wordt er nu eindelijk wat aan gedaan.

1. Wachttijden gemeentelijke schuldhulpverlening moeten omlaag.
2. De overheid moet de beslagvrije voet garanderen, het minimuminkomen waarover iemand moet kunnen beschikken voor zijn levensonderhoud.
3. Er komt een incassoregister dat eisen stelt aan de werkwijze van incassobureaus.
4. Er komt een experiment met een schuldenrechter, die alle zaken van de schuldenaar samen behandelt.
5. De mogelijkheid voor betalingsregelingen met overheidsinstanties worden uitgebreid.

Vooraf punt 3 kan heel belangrijk zijn, vooral wanneer hiermee de deurwaarder wordt uitgeschakeld en zijn werk wordt overgenomen door een overheidsinstantie. Want met name het aantal aanmaningen en bezoeken moet aan banden worden gelegd. De persoon die dit in portefeuille krijgt in de toekomstige regering heeft een schone taak, maar moet vooral wel tempo maken.

Ook dit kabinet probeert met bezuinigingen weer opnieuw onder andere in de zorg en andere sectoren de kwaliteit te verhogen en de uitvoering te verbeteren. Het zijn vaak twee uitgangspunten die elkaar in de praktijk behoorlijk bijten.

Er zijn in dit land ongeveer twee miljoen mensen die iedere euro om moeten draaien om rond te komen. En dan geeft dit toekomstige kabinet niet het goede voorbeeld met meer ministers en staatssecretarissen. Of ze moeten doen wat in mijn gemeente gebeurt, daar verdelen vier wethouders de salarispost van drie. Kijk, als ze dat doen dan geeft deze regering het goede voorbeeld.

We gaan met zijn allen wel met een nieuwe regering van start. Met twee partijen die een C in hun naam hebben. Dat schept verplichtingen.

Arend Jansen

Onzekerheden: verdelen naar draagkracht?

Op zich horen onzekerheden bij het leven. Ieder mens heeft te maken met onzekerheden. Zo ben je nu en dan ongerust over je gezondheid. Af en toe zal je je twijfels hebben over je relatie. En je zult je bij tijd en wijle afvragen hoe het nu verder moet met je werk. Af en toe onzekerheid houdt het leven ook spannend. Als het goed gaat met je gezin en met je gezondheid, dan kun je een periode van onzekerheid rond je baan (zoals een reorganisatie) meestal wel hanteren.

De onzekerheid kan erg zwaar worden wanneer de onzekerheid maar blijft en er andere onzekerheden bij komen. Bijvoorbeeld wanneer je geen vaste baan kunt vinden en alleen een nuluren-contract hebt waarvoor je op de gekste tijden moet opdraven. Wanneer er dan ook nog fricties komen in je relatie dan wordt het waarschijnlijk zeer zwaar. De een zal hierbij eerder kopje onder gaan dan de ander, maar voor ieder blijft het zwaar.

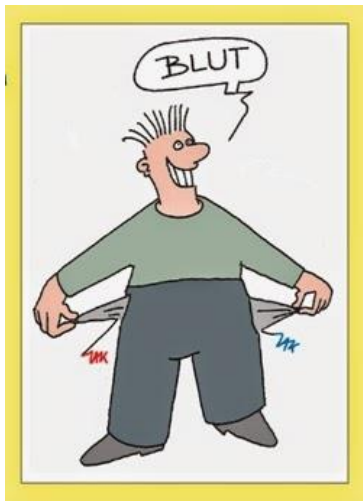
Het is daarom voor iedereen belangrijk dat de onzekerheden binnen de perken worden gehouden.

De overheid en de gehele samenleving speelt daarin een cruciale rol. Daar zijn vele voorbeelden van te geven zoals: Om de risico's voor de gezondheid binnen de perken te houden is er een redelijk goed functionerend gezondheidssysteem met ziekenhuizen, artsen etc.. Dankzij een ziektekostenverzekering kun je daar gebruik van maken. Er zijn de door de ons allen betaalde dijken, om de kans dat je woning onderloopt minimaal te maken. Om te kunnen werken krijg je via school de nodige toerusting. Verder is er het sociale zekerheidssysteem voor het geval er tijdens het werk dingen misgaan. Om niet met huid en

haar overgeleverd te zijn aan andere economische grootmachten speelt de Europese Unie haar rol om die machten tegenspel te geven.

De laatste jaren en misschien wel de laatste decennia zien we dat de risico's en dus de onzekerheid meer worden afgewenteld op degenen die – economisch gezien – het zwakst staan.

Persoonlijk heb ik van de economische crisis die in 2007 toesloeg eigenlijk niets gemerkt. Mijn baan bij SZW was zeker en het inkomen bleef gelijk. Voor veel anderen was dat heel anders. En het was uiterst pijnlijk voor mensen die geen kwaliteiten hadden die goed in de markt lagen. Na de onzekere periode van werkloos zijn en WW, wordt het na verloop van tijd bijstand, een situatie die – in ieder geval financieel – nog onzekerder is.

De laatste decennia werden mensen steeds makkelijker afgeschoven naar de bijstand. Je zag die toenemende onzekerheid bij de WAO. Dankzij de invoering c.q. strenger maken van de herkeuringen werden mensen goedgekeurd voor banen die in de praktijk niet of nauwelijks beschikbaar zijn. Met bijstand als perspectief. Bovendien treft dit vooral de mensen die een laag loon hadden. Door het systeem van de WAO is de kans om geheel of gedeeltelijk goedgekeurd te worden veel en veel kleiner voor mensen die een goed loon hadden.

De duur van de WW is steeds verder teruggebracht.

Het ontslagrecht is versoepeld.

Onder het motto van zelfredzaamheid wordt er steeds meer naar de burger toegeschoven, ook wanneer de burger er zich toch minder goed mee weet te redden. Dit verhoogt de onzekerheid.

Dit zijn allemaal voorbeelden van de toenemende onzekerheid. Anderen zullen dit kunnen aanvullen of betere voorbeelden hebben.

Maar waar het mij om gaat is dat de onzekerheid toeneemt en steeds meer komt te liggen bij mensen die minder opgeleid zijn, minder middelen achter de hand hebben om die onzekerheden in de grip te krijgen en beperkt te houden. Is dat wel rechtvaardig?!!!

Hoe verbeter je dat? Gelijke kansen is in ieder geval niet het antwoord, want dat betekent dat degene met meer capaciteiten, meer opleiding e.d. de kans wel kan benutten en iemand met minder capaciteiten, meer stress vanwege onzekerheid e.d. er naast grijpt. En dat is niet rechtvaardig.

De uitdaging is te zorgen dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. En dat de meeste onzekerheid gedragen wordt door degenen die de meeste onzekerheid kunnen dragen: Onzekerheid naar draagkracht.

Louis Flapper

Commentaar

Hiep Hoi, we zijn er bijna wat de vorming van een nieuw kabinet betreft. Een kabinet dat, zoals de vier onderhandelaars zeggen, er voor de gewone man is. De mensen die ons door de crisis heen hebben geholpen, zoals onze voorman Sybrand Buma zei. Maar wie zijn die gewone mensen of burgers, die ons door de crisis hebben heen geholpen? Is dat de man/vrouw die zijn/haar werk heeft behouden. Of zijn dat juist de mensen die ontslagen zijn, of de werknemer die te horen krijgt dat hij ontslagen wordt en alleen als ZZP'er terug kan komen, waarbij het uurloon dan met 5 of 10 euro per uur wordt verlaagd en ook het risico bij de ZZP'er komt te liggen. In mijn visie zijn diegenen die ontslagen zijn of in loon flink naar beneden zijn gegaan, diegenen die de grootste offers hebben gebracht en nog brengen. Zij maken het mogelijk dat anderen hun werk behouden. En juist in die beroepen met het ouderwetse handwerk, maakwerk, zijn de meeste ontslagen gevallen. En hoe komen dan de burgers er onderling af, waar legt dit aanstaande kabinet de nadruk op. Wie vinden ze dat er het meest op vooruit moet gaan.

Een paar statistieken: minder dan een jaarinkomen van € 33.000,- die gaan 0,8% omhoog. Een inkomen van € 33.000,- tot € 66.000,- gaat er 1,3% op vooruit. En inkomens van € 66.000,- tot € 94.000,- gaan er 1,4% op vooruit en meer dan € 94.000,- ook 1,4% op vooruit. Werkenden gaan er gemiddeld 1,4% op vooruit en uitkeringsgerechtigden gemiddeld 0,6%. Anders samengevat door het Centraal Planbureau: inkomens tussen € 2.800,- - € 5.500,- per maand gaan er 0,9% op vooruit. Dat zijn 4 op de 10 huishoudens. En de hogere inkomens tussen de € 5.500,- tot € 7.800,- per maand 0,8% extra koopkracht, dat is 14% van alle huishoudens. Vier op de 10 huishoudens hebben minder dan € 2.800,- inkomen per maand. Dat is voor waar geen kleine groep. Die krijgen dan ook volgens het rapport een klein cadeautje: zij gaan er het minst op vooruit. Dat komt omdat de uitkeringsgerechtigden hierbij zitten. En die moeten al krabben, sjouwen en sleuren om rond te komen.

Als klap op de vuurpijl gaan de Wajongers er 5% op achteruit. Je zult maar vanaf je geboorte al gehandicapt zijn of op jonge leeftijd gehandicapt worden, dan brengen die mensen het grootste offer. De loonkostensubsidie wordt afgeschaft, dat zullen de wethouders die die mensen moeten plaatsen niet leuk vinden. En het liep al niet makkelijk. Daar vinden binnen de WSW-sector grote verbouwingen plaats, waarbij samenwerkingsverbanden zo maar uit elkaar vallen en sommige gemeenten gewoon hun eigen gang gaan. Vaak is helemaal niet duidelijk waarom. Of daar de arbeidsgehandicapten mee gediend zijn is maar de vraag.

Kunnen de regeringsfracties nog wat veranderen? Of zitten ze vast in het tuig gesnoerd? Niet voor niets blijven de voormannen fractieleider. Heeft dat te maken met weinig vertrouwen in hun fractie? Of vinden ze het werk als fractievoorzitter zo leuk?

Dan de BTW verhoging: voor iemand met een laag inkomen tikt dat aardig door. Te meer daar ook de eerste levensbehoeften daar onder vallen. Ik denk dat daardoor de klandizie bij de voedselbanken blijft stijgen, De logica ontgaat mij helemaal. Wat men met de ene hand geeft, pakt men met de andere hand terug. Met als resultaat dat de minst draagkrachtigen daar het meest mee te maken krijgen. Dan komen eerder de genotsmiddelen en de niet-primaire levensbehoeften in aanmerking.

De aftrek van hypotheekrente wordt afgebouwd over een mega aantal jaren. En het wordt gecompenseerd door verlaging van het eigen woningforfait en door een ander belastingstelsel. Bij mijn weten heb ik het nog nooit meegemaakt dat de huurverhogingen ook gecompenseerd werden. Trouwens, die woonsector krijgen ze nog steeds niet goed onder controle wat de inkomensverdeling betreft. Heb je als gezin een inkomen van € 100.000,- en een eigen huis dan heb je een voordeel van € 2.760,- per jaar. Een eenverdiener met een inkomen van € 30.000 en een koophuis heeft een voordeel van € 630,- per jaar. Een inkomen van € 60.000,- en huurhuis heeft een voordeel van € 580,- per jaar. De staat kent

nog steeds twee soorten burgers: koopburgers en huurburgers, de laatsten zijn altijd de dupe.

En dan de belastinghervorming. De eerste schijf betaalt 36,9%, de tweede schijf boven de € 68.500,- inkomen een tarief van 49,5%. Daar zit 13% tussen. Mijn vraag is: wie betaalt dan relatief de meeste belasting?

En tenslotte: het eigen risico gaat niet naar beneden. Een betere pil voor diegenen die al moeite hebben met dit te betalen. Helemaal als je vanwege je gezondheid ook nog een aanvullende verzekering moet afsluiten. Er is al een hele grote groep van niet-betalers of wanbetalers. Wordt dat nu meer?

Als je dit alles zo aanschouwt en naast elkaar legt dan kun je je afvragen of dit beleid de kloof tussen laag- en hoogopgeleid, laag en hoog inkomen verkleint. Ik kan me het niet voorstellen. Volksvertegenwoordigers werk aan de winkel!

Arend Jansen

Toch nog even het asielbeleid

Volgens de pers wordt ook het asielbeleid weer strenger. Dat zet je toch weer aan het denken. Bangladesh een van de armste landen ter wereld neemt een half miljoen vluchtelingen op uit Birma. Hun armoede delen ze met de vluchtelingen. Libanon vangt 1,25 miljoen gevluchte Syriërs op, dat is nu een kwart van de bevolking. Op het Griekse eiland Kos zitten driemaal zo veel vluchtelingen als het eiland kan opnemen en de bevolking steekt toch de helpende hand uit.

En wat doet ons van rijkdom vergeven land. Er mogen 250 erkende vluchtelingen bij. Uitgenodigde vluchtelingen noemen we dat. En het kinderpardon is van tafel mede door toedoen van mijn partij. Over solidariteit gesproken. Daar ga je toch dwars voor liggen als CDA! Je gaat toch niet over de ruggen van kinderen onderhandelen. Het schaamrood stijgt je naar het hoofd. In het Nieuwe Testament staan twee prachtige verhalen om dit aan de kaak te stellen: Het penningske van de weduwe en de Barmhartige Samaritaan. Enkel weken geleden zongen we in de kerk psalm 146 (Liedboek voor de Kerken), vers 4 en 5:

- 4 Aan wie hongert geeft Hij spijze,
aan verdrukten recht gericht.
Wie geboeid zijn, Hij bevrijdt ze,
blinden geeft Hij het gezicht.
Hij geeft den gebukten moed
en heeft lief wie zijn wil doet.
- 5 Wees en weduw en ontheemde
doet Hij wonen op zijn erf.
Hij behoedt de weg der vreemden,
maar leidt bozen in 't verderf.
Eeuwig Koning is de Heer!
Sion, zing uw God ter eer!

Ik ben er een van zingend geloven, maar het zingen alleen is niet voldoende. Want de mensen zullen deze verzen uit moeten voeren.

Arend Jansen

Samenhang in beleid

Op het eerste gezicht lijkt het bereikte coalitie akkoord een solide en evenwichtig program. Natuurlijk zijn er elementen die je als CDA-er de wenkbrauwen doet fronsen, maar dat is nu eenmaal het gevolg dat in een coalitieland zoals Nederland je water bij de wijn moet doen om te komen tot een akkoord. Ik denk ook wel een akkoord waar ik mij grotendeels goed in kan vinden.

Toch zijn er twee elementen waar ik graag de aandacht op wil vestigen.

Als eerste de relatie tussen hetgeen is opgesteld in het hoofdstuk 1.4 Zorg en hoofdstuk 2.5 Hervorming belastingstelsel.

In hoofdstuk 1.4 Zorg wordt aangegeven dat er een nationaal preventieakkoord wordt gesloten met patiëntenorganisaties, zorgaanbieders, zorgverzekeraars, gemeenten, sportverenigingen en –bonden, bedrijven en maatschappelijke organisaties om een aanpak te realiseren op roken en overgewicht. Uiteraard ziet de Basisgroep dit als zeer positief en verwacht ook voor onze doelgroep, minder draagkrachtigen, dat een beleid op deze onderwerpen een gunstige invloed op hun levensstijl kan hebben.

Hoe verrassend is het dan te lezen in hoofdstuk 2.5 Hervorming belastingstelsel dat de Btw-tarief van 6 % wordt verhoogd naar 9 %. Onder dit lage tarief vallen veel producten die te kenmerken zijn als primaire levensbehoeften. Deze integrale Btw-verhoging naar 9 % is naar mijn mening een gemiste kans om het beleid in hoofdstuk 1.4 Zorg van een extra impuls te voorzien. Het zou namelijk elkaar kunnen versterken als bepaalde gezonde Nederlandse producten als bruin brood, andijvie, melk en water van de verhoging worden uitgezonderd. Sterker nog het zal het beleid in 1.4 versterken om dergelijke producten op

een 0-tarief te zetten. Wellicht dat het lezen van dit stukje de Tweede Kamerfractie van het CDA nog eens verleid om creatief naar deze twee onderdelen te kijken. Als dekking zou nog aangereikt kunnen worden dat alle producten in de HORECA onder het 21 % tarief komen te vallen. Uiteten is toch een vorm van luxe.

In 2.3 Wonen wordt aangegeven dat corporaties zich slechts mogen beperken tot de ontwikkeling van woningen in de sociale sector. Tegelijk wordt geconstateerd dat de behoefte aan woningen in de midden sector (zeg huurprijzen tussen € 700,00 per maand tot € 1.000 er maand) zeer hoog is, maar aan marktpartijen wordt overgelaten. Het zou juist goed zijn als corporaties de ruimte krijgen om ook in dit segment te bouwen. Zij kunnen dan sturen op doorstroming en het ‘scheef wonen’ bestrijden. Verder zou het goed zijn om corporaties ook de ruimte te geven in het verder ontwikkelen van maatschappelijk vastgoed. Ook dit zou de samenleving ten goede komen en uiteraard ook onze doelgroep, de mensen met een minimum inkomen.

Zo maar twee voorbeelden van het missen van samenhang. Ik hoop dat deze bijdrage de fractie van het CDA in de Tweede Kamer en de CDA kabinetsleden nog eens deze zienswijzen tegen het licht willen houden. Uiteraard ben ik bereid om een en ander nader toe te lichten.

Fred Mosk

CDA Basisgroep Sociale Zekerheid zoekt nieuwe voorzitter.

De Basisgroep Sociale Zekerheid is een werkgroep binnen het CDA bestaande uit uitkeringsgerechtigden en mensen rond het minimuminkomen.

Haar doel is dat de stem van uitkeringsgerechtigden volwaardig meetelt binnen het CDA. De werkgroep bestaat sinds 1986.

Zij geeft op het brede sociale domein gevraagd en ongevraagd advies maar ook haar mening aan de partij en CDA-politici op alle bestuurlijke niveaus. Zij brengt tevens een digitale nieuwsbrief uit met de naam Open Forum.

De Basisgroep zoekt een voorzitter die:

- leiding geeft aan de bijeenkomsten van de Basisgroep;
- de ervaringen van de ervaringsdeskundigen politiek kan vertalen;
- een goede relatie onderhoudt naar partij en fractie;
- zowel samenbindend als stimulerend is;
- kansen ziet om de Basisgroep eigentijds verder uit te bouwen;
- uitkeringsgerechtigde is (of een laag inkomen heeft);
- en uiteraard CDA-lid is.

Uw sollicitatie kunt u sturen naar het contactadres l.flapper@wxs.nl of per brief naar Van Diemenstraat 150, 2518 Den Haag.

Voor nadere informatie: L. Flapper 06-22747849

(Dit is een herhaalde oproep)

